

3. A harmadik jogalap az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapul, mivel más, a felperes helyzetével megegyező helyzetben lévő tisztviselők kiküldetését ugyanolyan igazolások alapján hosszabbították meg, mint amilyeneket a felperes az egyéves hosszabbításra irányuló kérelmében előadott. Ennek keretében a felperes a személyzeti szabályzat által a nemek közötti egyenlőség elősegítése érdekében előírt pozitív diszkriminációs intézkedések betartásának mellőzésére is hivatkozik, amely érvet azzal támaszt alá, hogy az ő felváltása céljából kinevezett új küldöttségvezető férfi.
4. A negyedik jogalap a szolgálat folyamatosságának elvén alapul, amely a meghosszabbító határozat alapvető szempontja, mivel öt másik személy szintén távozóban van, köztük az együttműködés és fejlesztés terén két kulcsfontosságú pozíciót betöltő együttműködési vezető és a vidékfejlesztési és élelmiszerbiztonsági részleg vezetője is. A felperes úgy érvel tehát, hogy e körülmények között a küldöttségvezetői kiküldetésének egy éves meghosszabbítása biztosítaná a szolgálat folyamatosságát és a jövőbeni munkatársak betanítását.

2017. május 22-én benyújtott kereset – Aldridge és társai kontra Bizottság

(T-319/17. sz. ügy)

(2017/C 249/49)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Adam Aldridge (Schaerbeek, Belgium) és harminckettő további felperes (képviselők: S. Rodrigues és A. Tymen ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— a jelen keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;

következésképpen:

— semmisítse meg a 2016. március 16-i újrabesorolás iránti kérelmet elutasító 2016. július 15-i határozatot;

— semmisítse meg a 2016. október 14-i panaszt elutasító 2017. február 13-i határozatot;

— rendelje el a felperesek vagyoni és nem vagyoni kárának megtérítését;

— az alperest kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek négy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap az Európai Csalás Elleni Hivatal (a továbbiakban: OLAF) igazgatójának 2012. október 6-i azon határozata ellen irányuló jogellenességi kifogáson alapul, amely a határozatlan idejű szerződés keretében foglalkoztatott ideiglenes alkalmazottak esetében csak egyszeri újrabesorolást hajt végre.

A felperesek úgy vélik, hogy az említett határozat jogellenes, amennyiben azt az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 10. cikke (3) bekezdésének és 15. cikkének megsértésével, a jogforrási hierarchia megsértésével, valamint a bizalomvédelem elvének megsértésével fogadták el. Így az OLAF igazgatójának 2016. július 15-i azon határozatát, amely elutasítja a 2016. március 16-i újrabesorolás iránti kérelmet, valamint a 2017. február 13-i azon határozatát, amely elutasítja a 2016. október 14-i panaszt (a továbbiakban: megtámadott határozatok), jogellenes határozat alapján fogadták el, következésképpen azokat meg kell semmisíteni.

2. A második jogalap a megfelelő ügyintézés elvének elsősorban azáltal történő megsértésén alapul, hogy az Európai Unió tisztviselőinek 2014. évi új személyzeti szabályzata, valamint az AD12 és az AST9 besorolási fokozatokon túli szakmai előmeneteli lehetőségeket korlátozó rendelkezések hatálybalépése nem megfelelő indok arra, hogy a szervezet ideiglenes alkalmazottait kizárják az újrabesorolási eljárásokból.

3. A harmadik jogalap az egyenlő bánásmód elvének azáltal történő megsértésén alapul, hogy a megtámadott határozatok ellentétesek az Európai Unió ügynökségeihez címzett azon bizottsági határozattal, amely előírja az ideiglenes alkalmazottak újrabesorolási eljárásokban való részvételét. Így a Bizottság Közös Kutatóközpontjának határozatlan idejű szerződések keretében foglalkoztatott ideiglenes alkalmazottaira évenkénti újrabesorolási rendszer vonatkozik, ami a felperesek megítélése szerint indokolatlanul eltérő bánásmódot jelent.
4. A negyedik jogalap az arányosság elvének többek között azáltal történő megsértésén alapul, hogy a szakmai előmenetelenkénti egyetlen újrabesorolásra korlátozás nem minősül olyan intézkedésnek, amely megfelelne a 2016. október 16-i határozatban említett, az OLAF különleges szakértelemmel kapcsolatos szükségleteinek biztosítására irányuló célkitűzésnek, hanem épp ellenkezőleg, olyan jellegű intézkedésről van szó, amely nem teszi lehetővé az OLAF számára, hogy az ideiglenes alkalmazottakat hosszú ideig megtartsa a szolgálatában.

2017. május 24-én benyújtott kereset – Hautala és társai kontra EFSA

(T-329/17. sz. ügy)

(2017/C 249/50)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Heidi Hautala (Helsinki, Finnország), Jávor Benedek (Budapest, Magyarország), Michèle Rivasi (Valence, Franciaország) és Bart Staes (Antwerpen, Belgium) (képviselő: B. Kloostera ügyvéd)

Alperes: Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA)

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EFSA felperesek által kért dokumentumok többségéhez való hozzáférést megtagadó 2016. december 9-i és 2016. október 7-i PAD 2016/034 referenciaszámú határozatának megerősítéséről szóló, 2017. március 14-i PAD 2017/005 CA referenciaszámú megerősítő határozatát; és
- az EFSA-t kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hat jogalapra hivatkoznak.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy az EFSA megsértette az 1367/2006 rendelet⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdését azzal, hogy azt nem alkalmazta a kért információra. Az EFSA-nak figyelmen kívül kellett volna hagynia az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében megállapított, a „természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is” védelmére irányuló, a hozzáférhetővé tétel alóli kivételt és azt az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése alapján nem szabadott volna a kért információra alkalmazni.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy az EFSA megsértette az 1049/2001 rendelet⁽²⁾ 2. cikkének (4) bekezdését és 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdését, valamint a 178/2002 rendelet⁽³⁾ 41. cikkét azzal, hogy a tanulmányok tulajdonosai kereskedelmi érdekeinek védelme céljából megtagadta a kért információ hozzáférhetővé tételét, ugyanakkor nem bizonyította konkrét kárnak és/vagy a konkrét kár tényleges kockázatának fennállását, ezzel az Aarhusi Egyezmény 4. cikkének (4) bekezdését is megsértve, amely előírja, hogy a hozzáférhetővé tétel alóli kivétel kizárólag „a kereskedelmi és ipari információ bizalmas jellege” érdekében védelme céljából biztosítható, amennyiben „ez a bizalmas jelleg méltányolható gazdasági érdekekre figyelemmel a jog által védett”, tekintettel arra, hogy konkrét méltányolható gazdasági érdeket nem határoztak meg, illetve nem bizonyították a vitatott intézkedésben.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy az EFSA nem megfelelően alkalmazta az 1107/2009 rendelet⁽⁴⁾ 63. cikkének (2) bekezdését, mivel ez a rendelkezés nem vonatkozik a kért információra és/vagy az információ hozzáférhetővé tétele az 1107/2009 63. cikkének (2) bekezdése és/vagy 16. cikke értelmében vett magasabb rendű közérdeket szolgál.
4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy az EFSA megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdését azzal, hogy nem ismerte el, hogy nyomós közérdek fűződik a tanulmányok hozzáférhetővé tételéhez, és annak tagadásával, hogy a felperesek bizonyították a tanulmányok hozzáférhetővé tételéhez fűződő nyomós közérdeket.